

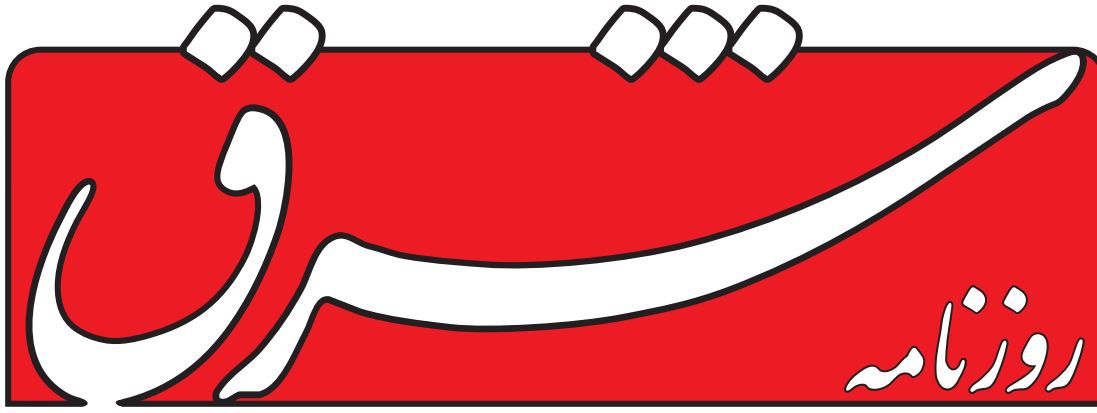
محمد ستاری فر تشریح کرد

حدود کارایی بودجه ۱۴۰۲

آیا بودجه سال آینده در خدمت توسعه کشور است؟

این روزها رسانه‌ها، صاحب‌نظران و در محافل جامعه، دولت و مجلس مشغول بررسی لایحه بودجه ۱۴۰۲ کشور هستند. از همین رو، ضرورت دارد نیم‌نگاهی به چگونگی موازن، معیارها و جهت‌گیری‌های بودجه کشور برای سال ۱۴۰۲ انداخته شود.

صفحه ۴

یکشنبه ۲۳ بهمن ۱۴۰۱ • ۲۱ رجب ۱۴۴۴ • ۱۲ فوریه ۲۰۲۳ • سال بیستم • شماره ۴۴۹۴ • ۱۲ صفحه • ۱۰۰۰۰ تومان

بیانیه مشترک وزارت اطلاعات و سازمان اطلاعات سپاه درباره خرابکاری در اصفهان

وزارت اطلاعات و سازمان اطلاعات سپاه پاسداران انقلاب اسلامی اطلاعیه مشترکی پیرامون عوامل خرابکاری در مرکز صنعتی وزارت دفاع در اصفهان منتشر کردند...

صفحه ۲

در «شرق» امروز می‌خوانید: «شرق» از فقدان توان لازم برای توضیح کارشناسی طرح مولدسازی گزارش می‌دهد، درخواست‌های بی‌پاسخ کمیته پیگیری وضعیت روزنامه‌نگاران و یادداشت‌هایی از مهدی زارع، ناصر ذاکری

پرونده «شرق» درباره طرح‌های عجیبی که در ۴ ماه گذشته از سوی دولت و مجلس ارائه شد

۱۵ طرح جنجالی در ۱۲۰ روز گذشته

تنش میان لهستان و بلاروس بالامی گیرد

خشم مسکو علیه اوکراین

روند واگذاری ایران خودرو و سایپا در دولت سیزدهم تسریع شد

بن بست خودرو سازی دولتی

«نه» به مربی ایرانی

در تمام کشور شکل گرفت

حضور پر شور مردم در جشن ۴۴ سالگی انقلاب اسلامی

رئیس‌ی در سخنرانی مراسم ۲۲ بهمن: امتداد مسیر غفور رهبری در دولت دنبال می‌شود

صفحه ۲

سرمقاله

نظریه سازگاری ملی بازگشت به تکرر پنج‌ماهه هفتی

کیومرث استریان

جامعه ایرانی تکرر شکفت‌آور دارد: از تکرر قومی، مذهبی، زبانی تا تکرر اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی. چنین جامعه متکرری برای وحدت ملی خویش نیازمند نظریه‌ای برای سازگاری و زیست مسالمت‌آمیز است تا این تکرر در گذار بیکارهای سیاسی به واگرایی و تفرقه میل نکند و بلکه به «تکرر پنج‌ماهه هفتی» بازگردد. به بیان ساده نظریه سازگاری توجیه خود برای زندگی با دیگری است. اینکه من به چه دلیلی باید دیگری را بپذیرم و با او در شکل‌گیری یک جامعه سیاسی مشارکت کنم. چنین نظریه‌ای فراتر از یک ایدئولوژی جناحی یا حزبی می‌رود و آن یک ایدئولوژی مضاعف است. من اگر یک ایدئولوژی عدالت‌گرا یا لیبرال یا مذهبی دارم، باید یک ایدئولوژی مکمل هم به صورتی شفاف برای سازگاری با دیگران داشته باشم. یک فرد یا گروه غیرمذهبی باید نظریه‌ای برای زندگی با افراد مذهبی و شراکت در جامعه سیاسی با مذهبی‌ها پیدا کند. به همین سان است برای یک فرد مذهبی. این نظریه مکمل یا پایه نوعی مخرج مشترک برای همه گروه‌ها در توجیه همزیستی در محیطی تاریخی-طبیعی به نام ایران است. همزیستی اجتماعی اقوام و فرهنگ‌ها و طبقات کوناگون در قالب یک جامعه سیاسی و شکل‌گیری یک حاکمیت سیاسی مستلزم وجود نظریه سازگاری است. دامنه این سازگاری از اصلاح طلب و اصولگرا تا مذهبی و غیرمذهبی و از تاجر و تولیدکننده تا کشاورز و صنعتگر، و از کرد و ترک و لر تا بلوچ و گیلک و عرب و... را در بر می‌گیرد. این نظریه پیش از آنکه سیاسی، فرهنگی و حتی اخلاقی باشد یک ضرورت طبیعی است. این ضرورت طبیعی حداقلی در جامعه سیاسی را می‌توان در سازگاری مردمان برای حفظ وطن خویش و زندگی توم با مدارا ترجمان کرد. البته باید دامنه این مدارا را گستراند و مجموعه‌ای از قراردادهای اجتماعی را توسعه داد تا زندگی سیاسی به‌صورتی عملیاتی محقق شود. نظریه سازگاری مستطهر به یک نظریه معرفتی «نسبی‌گرایی سیاسی» است؛ یعنی زندگی سیاسی را نوعی معامله بازاری می‌بیند؛ تلقی زندگی سیاسی به‌مثابه یک بازار سیاستی که در آن کالای قدرت جابه‌جا می‌شود، می‌تواند زندگی سیاسی را برای طرفین معامله تحمل‌پذیرتر کند؛ چون روزی می‌برید و روزی می‌بازید. اگر امروز در بازار ضرر کنید، فردا دوباره به بازار برمی‌گردید و کسب‌وکار را پی می‌گیرید و بازار را به آتش نمی‌کشید. با وجود پیشینه تاریخی که نشان‌دهنده روح سازگاری ایرانیان است، تاریخ سیاسی اخیر ایران، شاهد مواردی از ارجاع فعالیت سیاسی به کلیاتی مبهم است و همین امر سبب شده است که «سکتاریسم سیاسی»، تصفیه و خشونت سیاسی در رفتار برخی از کسانی که در بازار سیاست بوده‌اند، به چشم می‌خورد. بخش زیادی از نزاع‌های سیاسی بر سر کالاهای سیاستی است و درک این نکته مهم است که این نزاع‌ها را به سطوح کلی و مبهم نکشیم. به بیان درست و دقیق برای سازگاری سیاسی ضروری است به این خودآگاهی برسیم که بخش بزرگی از این بیکار سیاسی تقدس ندارد و به قول حافظ «نزاع بر سر دنیای دون» است؛ که آن نیز در سایه باور به اینکه «نه عمر خضر بماند نه مُلک اسکندر» بیش از پیش رایج می‌باشد. البته فراموش نمی‌کنیم که این زندگی سیاسی نسبی‌گرایانه به هر حال خود مبتنی بر اصول و ارزش‌هایی جهان‌شمول است. این ارزش‌ها البته سرچشمه‌ای از ارزش‌ها و هنجارهای جامعه است. این ارزش‌ها در عین‌کلی بودن کارآمدند و سبب می‌شود که بیکار سیاسی از حدود ارزش‌های متعالی خارج نشود. بدیهی است که این ارزش‌ها به کار می‌آیند تا در بیکار سیاسی دروغ و خیانت و قتل و غارت توجیه نشوند و خود پایه‌هایی بایات برای آن بازار سیاستی باشند. ارزش‌های دینی هم از آن جمله‌اند و مادامی که در یک جامعه مورد پذیرش قرار گرفته باشند، از کارآمدی لازم برخوردارند. رکن دیگر نظریه سازگاری «باور به ثبات» است. «سازگاری سیاسی» بایاتی را پدید می‌آورد که شرایط تداوم زندگی سیاسی را فراهم می‌کند. با استفاده از استعاره «برده جهالت» جان رالز می‌توان گفت که این ثبات به سود همگان است. باور به مفیدبودن ثبات سیاسی و اینکه این «بازی سیاسی» بدون «بازی ثبات» بی‌معناست. بخشی مهم از نظریه سازگاری سیاسی است. پایداری، پویایی، ثبات، رقابت و سازگاری منظومه معنایی این گفت‌وگو سازگاری هستند. در بطن نظریه سازگاری فقهی عمیق از گونه‌گونی انسانی و سلیقه‌های آن نهفته است. شرح صدی که سلیقه‌های دیگران را برمی‌تابد و آن را بخشی از زیبایی‌های آفرینش می‌بیند، که رقیب او هم آدمی است از آدمیان؛ با سلیقه‌های متفاوت. تحقیر سیاسی بی‌معناست. دیگری را مانند خانواده انسانی خود می‌بیند. چنین نگاهی حق متفاوت‌بودن را به دیگری می‌دهد.

یادداشت

استقبال از عفو اخیر قوه قضائیه و لزوم شفاف‌سازی

احسان هوشمند

پس از اعلام عفو گسترده هزاران نفر از محکومان حوادث اخیر و دیگر محکومان کیفری، روزهای گذشته شماری از زندانیان آزاد شدند. هرچند تاکنون آماری دقیق از شمار کسانی که پس از عفو اخیر آزاد شده‌اند، منتشر نشده است. اعلام عفو و آزادی هزاران نفر از متهمان و محکومان حوادث اخیر که پس از درگذشت خانم مهسا امینی روی داد و دیگر زندانیان کشور، مورد استقبال گروهی از شخصیت‌های سیاسی قرار گرفت. چنین اقدام ترمیمی با گام‌های بعدی می‌تواند به ترمیم شکاف‌های عمیق ایجادشده کمک کند و راه‌های عقلایی برای تغییر روند سیاست‌های جاری و اصلاح نظام حکمرانی را در پی داشته باشد.

۱- در شرایطی که چند ماهی از آغاز و استمرار و سپس کاهش اعتراض‌ها می‌گذرد، یکی از مهم‌ترین دستگاه‌های مسئول یعنی قوه قضائیه می‌تواند ایفای نقش سازنده‌تر و اثربخش‌تری درباره مدیریت شکاف‌ها باشد. ارائه گزارش رسمی و جامع و کارشناسی شده و دقیق و منطبق بر واقع درباره ابعاد رویدادهای اخیر در سطح ملی و انتشار آمار و ارقامی از جمله تعداد و شمار و میزان پرونده‌های شکل‌گرفته درباره رویدادهای اخیر به تفکیک شهرستان و استان و کل کشور از جمله شفاف‌سازی‌های ضروری است که ابعاد اعتمادساز و دقیق‌تری از روند حوادث ماه‌های گذشته را در اختیار افکار عمومی می‌گذارد. این حق ملت ایران است که بدانند که در حوادث اخیر چه میزان پرونده در قوه قضائیه شکل گرفته و چه تعداد از افراد متهم شده‌اند؟ ادامه در صفحه ۵

یادداشت

مصونیت نداشتند دارند

مهرداد احمدی‌شیکانی

اواسط هفته گذشته، جناب آقای خاندوزی، وزیر اقتصاد و دارایی و سخنگوی محترم اقتصادی دولت سیزدهم، در نشست خبری پیرامون مطالبی که بعد از رسانه‌ای شدن مصوبه‌ای که درباره «مولدسازی» طرح شده بود، به روشن‌گری پرداختند که این خود نشانگر اهمیت بازتاب‌های اجتماعی درباره یک تصمیم حکومتی بود و اینکه افکار عمومی، خواه‌ناخواه، صاحبان قدرت و تصمیم را به پاسخ‌گویی فرامی‌خواند. از اهمیت جایگاه افکار عمومی که بگذریم، سخنان جناب خاندوزی در این نشست، حاوی نکاتی بود که ارزش تاکید و توجه را دارد، که اینجا برای جلوگیری از اطاله کلام، فقط به برخی از آنها اشاره می‌کنم.

۱- اولین نکته در سخنان ایشان این بود که «مولدسازی» در کشورهای دیگر هم انجام شده و در کشور ما هم امری قانونی است و باید مطابق قانون صورت گیرد، ولی دستگاه‌های اجرایی پیشین چنین نکرده‌اند و آنچه به عنوان مولدسازی در کشور ما انجام شده، بسیار کمتر از مصوبات بوده». این سخنی کاملاً درست است، اما خیلی خوب بود که جناب خاندوزی یا هر بخش دیگری از ساختار دولت که در این موضوع مسئولیت مستقیم دارد، اولاً روشن می‌کرد که در کشورهای دیگر از چه راهکاری برای چنین تصمیمی استفاده شده، ثانیاً راهکاری که در ایران قرار است به‌کار رود، چه مشابهت‌ها و تفاوت‌هایی با کشورهای دیگر دارد، ثالثاً با کسانی که پیش از این، قانون مصوب را اجرا نکرده‌اند، چه برخوردی شده و رابعاً «مصوبه مولدسازی» کنونی، بر اساس کدام مَر قانونی است؟

ادامه در صفحه ۵

همراه من my mci
یک دستگاه پژو ۲۰۷
۷ جایزه ۵۰۰ میلیون ریالی
اطلاعات بیشتر #۱۱۱۱*

www.mci.ir